

Производството е образувано по реда на чл.32 ал.1 във вр. с чл.16 ал.1 от ЗПИИРКОРНФС за разглеждане на постъпило в Окръжен съд – гр.Д. Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на ЕС от 24.02.2005г. относно прилагането на принципа на взаимно признаване на финансови санкции, издадено от съдебните власти на Румъния и засягащо българския гражданин ЮС. АЛ. Ш. – роден на 08.02.1986г. в гр.Б., с последен известен адрес с.С. ул.”В. № 7.

От извършената служебно справка в НБД Население за данните на лицето се установява, че се касае за българския гражданин ЮС. АЛ. Ш. - роден на 08.02.1986г. в гр.Б., с ЕГН – *****, с постоянен и настоящ адрес с.С. общ.Б. ул.”В.“ № 7.

В съдебно заседание представителят на ОП - гр.Д. изразява становище за признаване на решението за налагане на финансовата санкция.

Засегнатото лице заявява, че знае за така наложената му финансова санкция от страна на Румънските съдебни органи, както и, че желае да изплаща посочената сума когато има възможност.

Служебният защитник също навежда доводи за признаване на решението.

След запознаване с всички доказателства приложени по делото и становищата на страните в съдебно заседание, Окръжен съд гр.Д. установи следното:

С Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа на взаимно признаване на финансови санкции е представено за признаване и изпълнение на Решение от 17.05.2019г. издадено въз основа на наказателно решение № 253 от 17.05.2019г. постановено по дело № 7335/118/2017г. от Окръжен съд К. – наказателно отделение /Трибунал/, Р., влязла в сила на 04.11.2020г. с наказателно решение № 921 /Р/ от 04.11.2020г. на Апелативен съд К.Р.. С процесното решение на българския гражданин ЮС. АЛ. Ш. е наложена финансова санкция за правонарушение, извършено на територията на издаващата държава и попадащо под юрисдикцията на българските съдилища. С цитираното решение е наложена финансова санкция – осъждане за заплащане на парична сума в размер на 15 000 румънски леи, която парична сума е за сторените разходи в съдебното и административно производство довели до решението. Осъждането е за деяние, реализирано на територията на Р. като: Между 01.10.2017г. до 03.10.2017г. се присъединил към престъпна група координирана от Н. А.Ш., транснационална група, функционално подчинена на по-голяма група, действаща на територията на Г. Т. и Б., засегната от очаквана дейност по насочване на група нелегални мигранти към територията на Р., с цел транспортирането ѝ към Западна Европа, в интерес на получаването на материални облаги /пари/, по който повод те са организирали и практикували преминаване на „зелена“ граница на група от 14 мигранти, дейност развиваща се при неблагоприятни метеорологични условия, през нощта, в непозната хълмиста местност, като по този начин са поставили в опасност живота на децата чрез хипотермия, съответно чрез високия риск да се загубят в района, пресичайки пеша границата с тях в Р., след предварителна подготовка на транспортните дейности. Деянието е квалифицирано по чл.263 ал.1 и ал.2 б. “а” и б. “б” от НК на Румъния – трафик на мигранти. На основание на това осъждане, на лицето са възложени и разностите по делото в размер на 15 000 румънски леи.

Решението на Окръжен съд К. наказателно отделение, Р. е постановено на 17.05.2019г. и е влязло в законна сила на 04.11.2020г.

По силата на Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа на взаимно признаване на финансови санкции, Република България е сезирана като изпълняваща държава в производството по признаване на решение на чуждестранен съд за налагане на финансова санкция.

Изпратеното в Окръжен съд – гр.Д. удостоверение съдържа необходимата информация, съответстваща на данните в приложения съдебен акт, чието признаване се иска. Касае се за решение за налагане на финансова санкция, което съгласно нормата на чл.3 ал.1 т.1 от ЗПИИРКОРНФС е акт за налагане на задължение за плащане на глоба, имуществена санкция или всякакъв друг вид парична санкция, наложена с акт на съдебен или несъдебен орган за извършване на престъпление или административно нарушение, включително паричните санкции, наложени във връзка с нарушение на правилата за движение. Касае се за деяния, за които по силата на чл.30 ал.2 вр. с чл.14 ал.2 т.3 и т.13 от ЗПИИРКОРНФС не се изисква двойна наказуемост.

Не е налице нито едно от основанията, при които може да се откаже признаването и изпълнението на решението за налагане на финансова санкция от чужд съд, посочени в чл.35 от ЗПИИРКОРНФС. Удостоверението е издадено по образец /съгласно Приложение № 2 към чл.4 ал.1 от ЗПИИРКОРНФС/, в писмена форма, придружено от превод на български език, от компетентен орган и отговаря на изискванията, залегнали в разпоредбите на чл.4 и чл.5 от ЗПИИРКОРНФС. Срещу ЮС. АЛ. Ш. за същото деяние в Р България или в друга държава, различна от издаващата няма постановено и приведено в изпълнение решение за налагане на финансови санкции. Давността за изпълнение на решението не е изтекла по българското законодателство и решението не се отнася за деяние, подсъдно на българския съд. Не са налице данни за имунитет или привилегия по българското законодателство, които да правят изпълнението на решението недопустимо. Решението на Окръжен съд К. не се отнася и за деяния, които по българското законодателство се считат за извършени изцяло или отчасти на територията на Р България или пък за деяния, извършени извън територията на издаващата държава и българското законодателство не позволява предприемане на наказателно производство по отношение на такива деяния. Наложена финансовата санкция с решението не е по-малко от 70 евро, респ. левовата им равностойност. Осъдителния диспозитив на решението, подлежащо на изпълнение касае парична сума в общ размер на 15 000 леи /равностойни на 6 159лв. по курс на Българска Народна Банка към датата на постановяване на решението – 17.05.2019г./ за сторените разходи по съдебното и административно производство. Румънските съдебни власти са отбелязали, че върху дължимата сума посочена в удостоверението не са представени доказателства за заплащане на установените съдебни разноски.

Решението е постановено срещу пълнолетно лице, което може да носи наказателна отговорност и подлежи на наказателно преследване за деянието, предмет на решението. Производството срещу ЮС. АЛ. Ш. е било писмено, като същият е уведомен съгласно вътрешното законодателство на издаващата държава лично или чрез упълномощен според националния закон представител относно правото си да обжалва решението, както и за сроковете на обжалване.

Предвид обстоятелството, че ЮС. АЛ. Ш. е български гражданин, с постоянен и настоящ адрес с.С. общ.Б. ул.“В. № 7, съдът прие, че местоживеенето му се намира на територията на Р България, т.е., налице е една от алтернативно предвидените предпоставки за признаване на решението за налагане на финансова санкция, съдържащи се в чл.30 ал.3 от ЗПИИРКОРНФС.

Липсват доказателства, представени от засегнатото лице за пълно или частично изпълнение, извършено във връзка с решението за налагане на финансова санкция, поради което не следва да се обсъжда чл.17 от ЗПИИРКОРНФС.

На основание чл.16 ал.8 във вр. с чл.32 ал.1 от ЗПИИРКОРНФС, тъй като финансовата санкция е в румънски леи, съдът следва да определи равностойността ѝ в български лева по курс на БНБ, като 15 000 румънски леи към 17.05.2019г. са равностойни на 6 159лева.